

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 243. Qui in eadem damnatione es? v. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

talia facere non est ferendum. Pudeat te, vel nunc non timere Deum, dum sentis eius manum.

EN vera Fraternitas, vera caritas & zelus animarum, quo, quis quavis salutem alterius; fratres erant ambo, saltem latrocinio, & in malis de- sinit hic esse socius in malo, & alterum alicet, ut ambo sint socii in bono, ambo sancti, ambo fratres in timore Domini, ut sint pietatis cultores ambo, qui socij malitiae fuerunt. Quare hic ut sint iustitia filii, qui erant antea diaboli. Operam dat, ut sint filii Dei, qui erant ambo socij damnationis, studet hic ut fiant ambo salutis æternæ participes, & ideo hortatur alterum, ut agnoscat Deum & reuereatur per verba. *Neque tu times Domum.* Considera Christiane miles, quomodo hic fidem astruat ex initio sapientiae, timore Domini.

§. 243. Qui in eadem damnatione es? v. 40.

Scilicet mortis per sententiam Pontij Pilati Præsidis irreuocabilem & quidem morti iam proximus, qui iam Dei digitum sentis, & alijs licet, malitia & corde peruerso esse quando valent, & in delitijs sunt in cruce impium esse, excedit omnem modum humanum. Cum potestate illi habeat & corpus & animam tuam perdendi in gehennam ignis. Itaque rogo te, si frater esse porro vis, resipisce; agnosce Deum tuum tibi prætempit, iam pro te patientem & moriturum, pete gratiam eius, pete veniam mecum peccatorum tuorum, dum viuit ille adhuc in tormentis, dum operatur latus eius & tu viuis ne facti pœnitentias. Dum mortuus fuisti, inter tempus nascendi & tempus moriendi medium est tempus acquisitandi gratiam Dei, & tempus perdendi. Hunc terminum si transieris, preoccupatus morte spatum pœnitentiae inuenire non poteris. His & similibus pījs admonitionibus & argumentis conabatur latro bonus fratris animam lucrari, nobis in exemplum illustre, ut quando rationabiliter possumus, nullum non lapidem moneamus ad unam saltem Christo amam lucrandam.

O Deus qui & mihi repræsentas in mente terribilia illa hominis extrema, & felicitatem æternam sanctorum. An moueor? induratum faze est cor meum, plus quam Pharaonis, non volo dimittere delectan- nes meas illicitas, non volo relinquere affectus carnis, vere cum sic con- stitus sum: tunc ego sum sicuti iste impenitens latro. Sed o Deus con- uerte me obsecro tunc, & fac ut sim sicuti latro alter, increpem me, & vin- dictam sumam de me, infligendo ieunia mihi, disciplinas, ciliciorum aspe- ritates, & similia.

§. 244.